

4) вдосконалення антикорупційного законодавства. Хоча й прийняті відповідні законодавчі акти, що загалом надають правоохоронним органам можливість реагувати на різні корупційні прояви, починаючи з неетичної поведінки державного службовця і закінчуючи його участю у хабарництві чи діяльності організованих злочинних угруповань, проте нормативно-правова база потребує подальшого вдосконалення. Це стосується як регулювання порядку державної служби, так і юридичної відповідальності за корупційні правопорушення;

5) реальний вияв політичної волі;

б) ризикованість та невивідність вчинення корупційних правопорушень.

Таким чином, запобігання вчинення корупційних правопорушень становить узгоджену систему заходів політичного, економічного, соціального, організаційно-правового характеру, що спрямоване на випередження появи передумов таким протиправним діянням, їх послаблення, нейтралізацію та усунення. Здійснення цих заходів повинно сприяти реалізації антикриміногенного потенціалу суспільства, його окремих інститутів. Головні з них повинні бути передбачені у Концепції боротьби з корупцією. Тільки таким шляхом має бути закладено підґрунтя успішної роботи по зменшенню службових кримінальних правопорушень до мінімального рівня [3, с. 128].

Список використаних джерел

1. Шевченко О. В. Основні принципи протидії корупції. Вісник Вищої ради юстиції. 2011. №1 (5). С. 129–133.

2. Ільєнок Т. В. Боротьба з корупцією: міжнародний досвід. Юридична наука. 2013. № 2. С. 71–77.

3. Гарашук В. М., Мухатаєв А. О. Актуальні проблеми боротьби з корупцією в Україні: монографія. Харків: Право, 2010. 144 с.

Василик Юлія Сергіївна,

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ

ПОВНОВАЖЕННЯ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ НОТАРІАТУ

Важливо наголосити, що ефективний нотаріат можливий лише тоді, коли політика, яка формується в державі щодо цієї галузі, не є «поверхневою» і не намагається за красивими гаслами приховати

«небажання» вирішувати серйозні проблемні питання на ділі або ж намагається повністю контролювати діяльність усього нотаріального сегменту в усіх його напрямках. Як приклад, до приватного нотаріуса із 20-річним стажем роботи приходиться на перевірку «комісія» у складі 3-5 осіб – молодих службовців, які лише недавно закінчили юридичний факультет. Який результат та доцільність цієї «перевірки»?

З приводу цього та інших подібних питань серед представників нотаріальної спільноти та уповноважених осіб органів юстиції точаться гострі дискусії. І, приватне юридичне середовище, частиною якого є нотаріат, наполегливо схиляється до думки про те, щоб «надати можливість саморегульним організаціям – нотаріальному середовищу, арбітражним керуючим та приватним виконавцям – самостійно, без залучення чиновників, вирішувати питання притягнення до дисциплінарної відповідальності, проведення перевірок та припинення діяльності» [1].

Вважаємо, що це адекватне прагнення і Міністерство юстиції України, як основний суб'єкт формування та реалізації державної правової політики у сфері нотаріату, має спрямувати наявні у нього владно-управлінські важелі на те щоб, напрям реалізації правової політики був направлений на досягнення зазначеної вище мети.

Разом з тим, існує необхідність внесення змін до законодавства щодо врегулювання адміністративно-правового статусу Міністерства юстиції, за яким у Законі України «Про нотаріат», слід додатково врегулювати певні повноваження цього органу та передбачити, що до складу Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату входять три особи, які визначаються Міністерством юстиції України, а персональний склад усієї Вищої кваліфікаційної комісії затверджується вказаним міністерством.

Для цього пропонується статтю 2-1 Закону України «Про нотаріат» доповнити частиною третьою наступного змісту: «Міністерство юстиції України як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері нотаріату: видає та анулює свідоцтва про право на заняття нотаріальною діяльністю; делегує представників до складу Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату; забезпечує організацію діяльності державних нотаріальних архівів; розглядає скарги на дії нотаріуса щодо дотримання порядку вчинення нотаріальних дій та за наявності відповідних підстав; забезпечує функціонування електронної системи нотаріату; затверджує за перелік нотаріальних округів; забезпечує підвищення професійного рівня посадових осіб органів місцевого самоврядування, дипломатичних представництв та консульських установ України, яким делеговані повноваження на вчинення

нотаріальних дій здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.»

Крім того, пропнується статтю 10 доповнити частинами четвертою та п'ятою наступного змісту: «До складу Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату входять три особи, делеговані Міністерством юстиції України з числа нотаріусів та/або представників Міністерства юстиції України.

Персональний склад Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату затверджується Міністерством юстиції України.»

Список використаних джерел:

1. Журковський Я. 10 порад майбутньому міністру юстиції України. *Українська правда*. URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2019/05/22/7215785/>

2. Про нотаріат. Верховна Рада України. Закон України, Закон від 02.09.1993 № 3425-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3425-12>